

Након још једног неуспеха у стратешком питању уласка Србије у ЕУ представници режима по обичају скрећу пажњу јавности на другу тему, у овом случају на покретање тзв. „стратешког дијалога“ са САД који унапред проглашавају „историјским“ и малтене јединственим. При томе избегавају да обавесте јавност да САД воде разне облике стратешког дијалога са бројним земљама у свету, укључујући и земље Западног Балкана, попут Северне Македоније, а да је сличан „дијалог“ између Вашингтона и Приштине у међувремену суспендован због понашања Куртијеве владе.

Поздрављајући у начелу сваки напредак у сарадњи са САД, Одбор за спољнополитичка питања Србија центра указује на устаљени обичај СНС власти да својим великим успесима проглашавају међународне аранжмане који укључују велика јавна улагања, при чему јавност нема довољно информација о њиховој економској оправданости, условима и дугорочним последицама. Српској јавности је добро позната скандалозна операција поклањања америчким инвеститорима простора „Генералштаб“ у шта су умешани највиши носиоци власти, чиме се тренутно бави Тужилаштво за организовани криминал.

Имајући у виду досадашња „стратешка“ искуства власти Александра Вучића у сарадњи са САД, попут тзв. Вашингтонског споразума чија је главна последица била да је Израел признао Косово, или познатог Вучићевог „пута на Флорду“, Србија центар позива представнике српске државе да међународне односе не користе као изборну пропаганду СНС и да на потпуно транспарентан начин обавештавају српску јавност о конкретним резултатима будућег српско-америчког дијалога.

Пре него што тренутни МСП РС М. Ђурић поново ускликне да је „пет – нула“ за „Ацу Србина“ (о истинитости овог усклика на жалост говори тренутна реалност и положај српске заједнице на КиМ) указујемо на нека од питања о која би он могао да покрене и да, између осталог у сарадњи са америчком администрацијом, обавести јавност у Србији о следећем:

-

зашто се Србија налази на листи земаља чији је робни извоз у САД подвргнут највишим царинама и који су кораци да добијемо позитивнији третман? како ће стратешки дијалог допринети решавању питања америчких трговинских ограничења која погађају поједине секторе српске привреде?

-

које су мере које би српске власти требало да предузму како извоз појединих компанија из Србије не би био под ударом забране увоза у САД?

-

како ће и када бити дефинитивно решено питање санкција према НИС-у?

-

колика је компатибилност „стратешког дијалога“ са САД са мерама антикоруптивних санкција које администрација из Вашингтона спроводи према неким садашњим или бившим члановима владе РС?

-

који су извори средстава која ће бити ангажована за реализацију стратешког енергетског пројекта Ђердап III, посебно када је у питању америчко учешће?

Истичемо да Србија треба да развија стратешко партнерство са САД, али јавност има право да зна садржај, обавезе, трошкове и резултате таквог дијалога.

(Србија центар)